

Vršnjačko nasilje

Gospodar Bijes

U mom svijetu, onom svijetu adolescenata, postoji jedna čudna stvar. Ili, prije bih rekla, subjektivno stanje ili potreba da zbog svega budemo srditi. Mi smo svi potpuno neshvaćeni, nepoštovani, i onda zbog toga tjeramo inat i uzvraćamo udarac kome stignemo. Štaviše, ispaštaju oni koji to najmanje zaslužuju. Pa ipak, svako od nas nađe način da taj svoj bijes savlada i iskontrolira. Bavimo se sportom, igramo lopte, čitamo, pišemo, trčimo za autobusima i simpatijama... Svi osim onih, koje je bijes uzeo za robove, koji kontrole nemaju, a nažalost, svako društvo ih ima. Ta količina bijesa kod njih već se izvitoperila i pretvorila u ogromne, tamne i sive oblake mržnje. I njima je ta mržnja teret, ali umjesto da je trpe, birat će one koji će zbog njih biti trpeći.

Nasilje kao riječ naizgled vrlo jednostavna, nosi sa sobom toliku težinu, kakvu ni jedna riječ na ovom papiru neće uspjeti da opiše. Prisutno je više nego što možemo zamisliti. Da li u riječima, uvredama i ponižavanjem, ili je ipak dobilo konkretan oblik fizičkog maltretiranja. Nevjerovatan je stepen do kojeg može doći, za one koji su se u tim situacijama našli, nevjerovatno je opasno.

Sve počinje s mržnjom i onima koji mrze. Kako je ta mržnja iz njih proklijala, veliko je pitanje, ali sigurno je da se tome nečemu ne mogu svetiti, pa sebi biraju žrtvu. To su osobe koje su podlegle vladavini bijesa i nasilja. Možda su i sami iskusili nešto takvo. Iza svakog mrzitelja, zasigurno, stoji jedno nestabilno, nefunkcionalno okruženje njihovog doma. Možda neko za njih ne mari dovoljno, možda nemaju uslove i okolnosti im ne dopuštaju da kanališu svoj gnjev u nešto dobro. Ni sami nismo upoznati s tim kako se njihovom žrtvom postaje, ali ona je, nažalost, uvijek previše slaba da se mrziteljima suprotstavi. U početku gubi samopoštovanje, koje niko ne pokušava u njemu ili njoj ponovo sagraditi. Ta stvar je potcijenjena, ali zbog nje žrtve, nažalost, tragično završavaju. I sutra će žrtva, u istoj količini bijesa koja ga je obuzela, učiniti još gore. Jednako kao i mrzitelj bit će obuzet crnim mislima od kojih će gospodar Bijes biti načinjen. I sutra će zbog takvog stanja u koje su dovedeni, počinjati ratovi, i granice mržnje pomjerit će se za jednu stepenicu niže, prema onom najgorem.

Poznaje se perspektiva i jednih i drugih. Jedni kažu da rade to onako, samo iz zabave. Ovi drugi su opet, smrtno ozbiljni. Njihove misli se pretvaraju u nešto mnogo gore, od običnog „zezanja“. Nekad čak dosežu i do onog najgoreg, a to je suicid. Ljudi se sa smrću suočavaju samo onda kada ne nalaze ni jednu drugu soluciju svih loših stvari. Kažu da osobe sa suicidalnim mislima samo trebaju osjetiti da ih neko voli. I onda, zar u ovom svijetu ne postoji toliko ljubavi, da može da je osjeti svaka osoba? Zar iko zaslužuje da je jedini osjećaj u njemu mržnja i negativna?

Postoji i treća vrsta, oni koji to sve gledaju – nazvat ćemo ih posmatračima. Za njih svi možemo dati primjer, jer nas je većina to i bila barem jednom. To su svjedoci, osobe koje su prisutni dok se ta situacija odvija. Gledaju i većinom šute. Potpisala bih, oni koji gledaju a ne reaguju, jednaki su mrziteljima i nasilnicima. Njima niko ne dokazuje kako je nasilje u

zajednici i njihov problem, kako se, zapravo, ne treba oglašivati na nešto ovakvo. Nažalost, to iskustvo imam. Svjesna sam, i nastojim da nikad ne dopustim sebi da budem nemarni posmatrač.

Loša stvar je to što se o ovakvim stvarima malo govori. Ova tema je društveni problem širokih razmjera, i o tim problemima se više na sav glas, u cilju da budu riješeni. I ništa više ne preostaje jednom tinejdžeru, nego da prenosi poruku i njome širi ljubav. Da kaže svojim vršnjacima da sebi nikad ne dopuste biti ni jedna od ove tri osobe. Da ne mrze, već vole, da ne dopuste da budu robovi ovog užasnog vladara zbog kojeg počinju ratovi u nama i oko nas.... U sebi imamo i jedno i drugo, na nama je da probudimo ono bolje. Pokušajmo.